

“İdari yargı yerleri idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadıklarını yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden inceler. Bölge İdare Mahkemeleri istinaf kanun yolu hüviyetini kazandıktan sonra ilk derece idare ve vergi mahkemelerinin kararlarını incelemeye başlamıştır. Zamanla idari işlemi yetki ve şekil unsuru yönünden iptal eden idare mahkemesi kararları kaldırılarak dosyaların diğer unsurlar yönünden inceleme yapılmak üzere ilk derece mahkemelerine iade edilmesi şeklinde bir pratik gelişmiş olup Bölge İdare Mahkemelerine göre bu pratiğin normatif dayanağı 2577 sayılı Kanunun 45/4 maddesinde yer alan "yeniden" ibaresidir. Bölge İdare Mahkemelerinin yorumuna göre, şayet idari işlemin yetki ve şekilden iptal edilmesi hatalı ise, karar kaldırılarak dosya ilk derece mahkemesine iade edilmelidir; zira itiraz konusu "yeniden" ibaresi ilk derece mahkemesinin işlemin "sebep, konu ve maksat" unsurları yönünden değerlendirme yapmasını gerektirmektedir.

Söz konusu "yeniden" ibaresi şayet Bölge İdare Mahkemelerinin yorumladığı anlama gelmekte ise bu, üç dereceli yargılama mantığına aykırıdır. Şayet o anlama gelmiyor da esas hakkında karar verilmesi gereğini tekitli bir şekilde ifade ediyorsa, bu sefer de madde metninde bulunmasına ihtiyaç yoktur; zira anılan ibare olmasa da ilgili cümle aynı anlama gelmektedir. Her halükarda anılan ibarenin varlığı hukuki belirsizlik oluşturduğu için Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır.

İtiraz konusu ikinci kural olan 2577 sayılı Kanunun 45/5 fıkrası da yukarıda ortaya çıkan belirsizliği giderecek bir mekanizma öngörmeksizin Bölge İdare Mahkemesi kararlarını mutlak olarak kesin kıldığından, Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır. Nitekim, anılan madde nedeniyle 2577 sayılı Kanunun 45/4 maddesini yorumlama yetkisi sadece Bölge İdare Mahkemelerinin elinde bulunmakta, bu da anılan usul kuralının yorumuna ilişkin yukarıda yer verilen belirsizliğin içtihat mahkemesi (Danıştay) eliyle giderilmesini engellemektedir.

Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kuralların Anayasa'nın 2., 36. ve 141. maddelerine aykırı olduğu düşünülmektedir.

Anayasa'nın 2., 36. ve 141. maddeleri yönünden inceleme:

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devletinin temel unsurlarından biri belirlilik ilkesidir. Bu ilkeye göre hukukî düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Belirlilik ilkesi, hukuksal güvenlikle bağlantılı olup kişinin kanundan belirli bir kesinlik içinde hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini verdiğini bilmesini zorunlu kılmaktadır. Kişi ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını ayarlayabilir. Hukuki güvenlik ilkesi bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de hukuki düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.

Hukuki belirlilik ilkesi vatandaşların hangi yargı yolunda hak arayacaklarını açık, net ve öngörülebilir bir şekilde bilmelerini gerektirir. Yargı mekanizmasının işleme usulüne ilişkin hukuk normları olan yargılama usulü kanunları da şüphesiz aynı ilkeye riayetle düzenlenmelidir. Nitekim usul esasa takaddüm eder. Usul kanununda yer alan bir belirsizlik anılan usul kanunu içinde yargılaması yapılan diğer tüm kanunlara da sirayet edebilecek

potansiyeli barındırdığı için, usul kanunlarının düzenlenmesinde söz konusu ilkeye azami hassasiyet gösterilmesi gerekmektedir.

İdari yargı yerleri idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadıklarını yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden inceler. Bölge İdare Mahkemeleri 2016 yılında yürürlüğe giren değişiklikle, istinaf kanun yolu hüviyetini kazandıktan sonra ilk derece idare ve vergi mahkemelerinin kararlarını ikinci dereceli yargılama merci sıfatıyla incelemeye başlamıştır. Bu süreçten sonra, zaman içinde davanın esasını inceleyerek bir karara varmış olan idare mahkemesi kararları kaldırılarak dosyaların belirtilen hususlar yönünden inceleme yapılmak üzere ilk derece mahkemelerine iade edilmesi şeklinde bir pratik gelişmiştir. Örneğin, sözleşme feshine ilişkin mütevellî heyet kararının sekiz üyeden sadece ikisi tarafından imzalanması nedeniyle işlemin şekil yönünden hukuka aykırı olduğuna ilişkin eldeki 28/02/2025 tarih ve E:2023/1886, K:2025/375 sayılı kararımız Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesinin 23/10/2025 tarih ve E:2025/2227, K:2025/3801 sayılı kararıyla kaldırılarak dava dosyası yeniden bir karar vermek üzere geri gönderilmiştir.

Benzer mantıkla verilen bazı kararların künyeleri şöyledir:

-Ankara Bölge İdare Mahkemesi 1. İdari Dava Dairesi 12/11/2025 tarih ve E:2025/2405, K:2025/5597 sayılı kararı,

-Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 12/06/2024 tarih ve E:2024/1687, K:2024/1914 sayılı kararı,

-Samsun Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 26/09/2025 tarih ve E:2025/1955, K:2025/1783,

-Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi 3. İdari Dava Dairesi 08/07/2025 tarih ve E:2024/2342, K:2025/2391

-Konya Bölge İdare Mahkemesi 3. İdari Dava Dairesi 16/04/2025 tarih ve E:2025/50, K:2025/668,

-Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi 2. Vergi Dava Dairesi 11/04/2025 tarih ve E:2024/213, K:2025/558,

Bölge İdare Mahkemelerine göre bu pratiğin normatif dayanağı 2577 sayılı Kanunun 45/4 maddesinde yer alan "yeniden" ibaresidir. Bölge İdare Mahkemelerinin yorumuna göre, örneğin idari işlem yetki, şekil vb. bir yönden iptal edilmiş ve bu hatalı ise, karar kaldırılarak dosya ilk derece mahkemesine iade edilmelidir; zira itiraz konusu "yeniden" ibaresi ilk derece mahkemesinin işlemin "sebep, konu ve maksat" unsurları yönünden değerlendirme yapmasını gerektirmektedir. Bölge İdare Mahkemelerine göre ilk derece mahkemeleri söz konusu idari işlemin "sebep, konu ve maksat" unsurlarını incelemeyen karar verdikleri için, eğer kendileri bu hususlara istinaden karar verirlerse bu, "yeniden" verilmiş bir karar olmayacağından, mezkur "yeniden" ibaresi dosyaların ilk derece mahkemelerine iadesini icbar etmektedir. Bölge idare mahkemelerine göre "yeniden" ibaresi iki dereceli yargılama sistematığının işlevselliğini sağlamak ve adil yargılanma hakkını tahkim etmek için konulmuştur. Bu nedenle, esasın ilgili hususu hakkında ilk derece mahkemeleri görüş belirtmeden karar verilmesinin adil yargılanma hakkını ihlal edeceğini belirten Bölge İdare Mahkemesi kararları bulunmaktadır.

Söz konusu "yeniden" ibaresi şayet Bölge İdare Mahkemelerinin yorumladığı anlama gelmekte ise bu, üç dereceli yargılama mantığına aykırıdır. Bilindiği gibi üç dereceli yargılama sistemini benimseyen ülkelerde mahkemeler ilk derece (bidayet), istinaf ve temyiz mahkemeleri olarak üçe ayrılır. Teorik olarak istinaf mahkemeleri bidayet mahkemesinin kararında hata tespit eder ise "bozma" kararı verip dosyayı bidayet mahkemesi göndermez; esas hakkında kendisi karar verir. Yani istinafta "bozma" değil, "ıslah" söz konusudur (Kemal Gözler, Anayasa Hukukunun Genel Teorisi, Cilt II, Ekin Basın Yayın Dağıtım, Mart 2020, Bursa, s.456). Ancak istinaf mahkemelerinin yukarıda zikredilen kararları "bozma" kararlarıdır. Daha problemlili olanı ise, istinaf mahkemelerinin bu "bozma" kararlarında da istikrarlı hareket etmemeleri, bazen de kararı kaldırarak işin esası hakkında kendileri karar vermeleridir. Bu ise açık bir teorik tutarsızlık ve hukuki belirsizlik oluşturmaktadır. Örneğin disiplin cezasının ceza zamanaşımına uğradığına ilişkin ilk derece mahkemesi kararı Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi'nin 25/09/2025 tarih ve E:2025/3699, K:2025/4250 sayılı kararı ile kaldırılarak dosya Mahkemeye iade edilmiş iken benzer konuda verilen Konya Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi'nin 14/10/2025 tarih ve E:2025/2240, K:2025/2624 sayılı kararıyla ilk derece mahkemesinin kararı kaldırılarak davanın reddine karar verilmiştir. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi'nin 20/11/2025 tarih ve E:2024/2541, K:2025/4206 sayılı kararıyla ilk derece mahkemesince dayanan ancak Dairece yetersiz bulunan bilirkişi raporuna ek bilirkişi raporu bizzat Daire tarafından aldırılmış, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi'nin 30/11/2023 tarih ve E:2022/4108, K:2023/3400 sayılı kararında ise yeni bilirkişi raporu alınması için dosyanın Mahkemesine iadesine karar verilmiştir. Benzer tutarsızlıkların sergilendiği çok sayıda karar bulunmakta olup aynı Bölge İdare Mahkemesinin farklı Daireleri arasında da bu tutarsızlıkları görmek mümkündür. Nitekim Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi, yukarıda örneğine yer verildiği üzere, ihtiyaç duyduğu yeni/ek bilirkişi raporlarını kendi alarak dosya hakkında karar vermekte iken, örneğin, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi yeni/ek bilirkişi raporu alınması gerektiğini düşünüyorsa dosyayı Mahkemesine iade etmektedir (bu yönde örnek olarak bkz. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi'nin 02/07/2025 tarih ve E:2024/2748, K:2025/2556 sayılı kararı).

"Yeniden" ibaresi bu anlamıyla Anayasa'nın 36. ve 141. maddelerine de aykırıdır. Nitekim Anayasa'nın 36. maddesi davaların makul süre içinde sonuçlandırılmalarını gerektirmekte iken 141/3 maddesine göre "Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir." Anayasa hukuku teorilerine göre istinaf mahkemeleri yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmasına ilişkin gerekliliğin daha iyi karşılanabilmesi için kurulmakta, ilk derece mahkemesinin esasa müteallik hususlarda yaptığı hataların hızlı bir şekilde düzeltilmesi hedeflenmektedir. Ülkemizde de istinaf mahkemeleri bu mantığa göre kurgulanmıştır. Buna karşın, istinaf mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin kararlarını kaldırarak esasa müteallik karar verebilmeleri için karar verilecek esasa müteallik yönün illaki ilk derece mahkemelerince de değerlendirilmiş olmasını zorunlu kılan bir "yeniden" ibaresi üç dereceli yargılama teorisiyle çelişmekte ve kuruluş amacı yargılama sürecini hızlandırmak olan istinaf mahkemelerinin bu amacı gerçekleştirmelerine engel olmakla Anayasa'nın 36. ve 141/3 maddelerine de aykırı düşmektedir.

"Yeniden" ibaresi şayet Bölge İdare Mahkemelerinin yorumladığı anlama gelmiyor ve basitçe Bölge İdare Mahkemelerinin kararını kaldırdıkları dosya hakkında karar verebilmelerini tekitli bir şekilde ifade ediyorsa, bu halde de yanlış yorumlamalara sebebiyet vererek hukuki belirsizlik oluşturduğu için iptal edilmelidir. Nitekim, istinaf dairelerinin bir kısmı anılan ibareyi yukarıda aktarılan ilk anlamda, diğer kısmı ise "tekit ibaresi" şeklinde anlıyor ve

yukarıda zikredilen tutarsız karar örnekleri buradan köken alıyorsa, yeniden ibaresi amacını gerçekleştiriyor bilakis kendi amacına zarar veriyor demektir.

İtiraz konusu kural kapsamına girmediği düşünülen hususlar yönünden denetim mekanizması bulunmaması:

İtiraz konusu ikinci kural olan 2577 sayılı Kanunun 45/5 maddesine bakıldığından, sadece ilk inceleme aşamasında verilebilecek kararlara ilişkin Bölge İdare Mahkemesi kararlarının kesin olduğu görülmektedir. Bu tür dosyalarda Bölge İdare Mahkemesi uyuşmazlığın itiraz konusu kural kapsamına girdiğini, ilk derece mahkemeleri ise girmediğini düşünmektedir. Ancak Bölge İdare Mahkemelerinin kararları kesin olduğundan, hangi uyuşmazlığın kapsama girdiği mutlak olarak Bölge İdare Mahkemeleri tarafından belirlenmektedir. Kararlarının kesin olması ve söz konusu kuralı doğru uygulayıp uygulamadıkları konusunda -istisnai de olsa- bir yol bulunmaması nedeniyle, itiraz konusu kural Bölge İdare Mahkemeleri tarafından genişletilmekte ve işin esasına ilişkin hususlara şamil kılınmaktadır. Söz gelimi, ilk derece mahkemesince yetki ve şekil unsuruna aykırılık yönünden iptal edilen idari işlemleri havi dosyalar Bölge İdare Mahkemelerince kaldırılarak mahkemesine iade kararı verilebilmektedir. Hatta ilk derece mahkemesince sebep unsurunun bir yönü incelenen ya da ceza zamanaşımı gerçekleştiğinden bahisle iptal edilen işlemleri konu kararlar dahi, sebep unsurunun bir başka yönünün incelenmesi gerektiği gibi gerekçelerle kaldırılarak dosyanın iadesine kesin olmak üzere karar verilebilmektedir. Bölge İdare Mahkemeleri bu uygulamayı itiraz konusu birinci kural olan "yeniden" ibaresi ile birlikte yorumladıkları 45/5 maddesine dayandırmaktadır.

Örneğin, sözleşme feshine ilişkin müteveli heyet kararının sekiz üyeden sadece ikisi tarafından imzalanması nedeniyle işlemin şekil yönünden hukuka aykırı olduğuna ilişkin Ankara 23. İdare Mahkemesinin 28/02/2025 tarih ve E:2023/1886, K:2025/375 sayılı kararı Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesinin 23/10/2025 tarih ve E:2025/2227, K:2025/3801 sayılı kararıyla kaldırılarak dava dosyası yeniden bir karar vermek üzere geri gönderilmiştir. Halbuki verilen karar itiraz konusu kuralda sayılan "ilk inceleme üzerine verilebilecek" kararlardan değildir. Ancak Bölge İdare Mahkemesi "yeniden" ibaresine yüklediği anlam nedeniyle dosyada karar vermeyeceğini düşünerek kesin olarak iade etmiş, bunu da itiraz konusu kural olan m.45/5'e dayandırmıştır.

Benzer mantıkla verilen bazı kararların künyeleri şöyledir:

-Ankara Bölge İdare Mahkemesi 1. İdari Dava Dairesi 12/11/2025 tarih ve E:2025/2405, K:2025/5597 sayılı kararı,

-Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 12/06/2024 tarih ve E:2024/1687, K:2024/1914 sayılı kararı,

-Samsun Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesi 26/09/2025 tarih ve E:2025/1955, K:2025/1783,

-Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi 3. İdari Dava Dairesi 08/07/2025 tarih ve E:2024/2342, K:2025/2391

-Konya Bölge İdare Mahkemesi 3. İdari Dava Dairesi 16/04/2025 tarih ve E:2025/50, K:2025/668.

Konu hakkında başka birçok karar örneği getirilebilir. Esasen mesele daha önce Anayasa Mahkemesinin önüne de taşınmıştır. Van 2. İdare Mahkemesi çığ düşmesi kaynaklı maluliyet uyuşmazlığına ilişkin bir dosyada kısmen kabul-kısmen ret kararı vermiş, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi yeni bilirkişi raporu alınması gerektiğinden bahisle kararı kaldırarak dava dosyasını itiraz konusu kurala istinaden kesin olarak iade etmiştir. Van 2. İdare Mahkemesi itiraz konusu kuralın iptali talebiyle Anayasa Mahkemesine başvurmuş, Anayasa Mahkemesi 04/04/2024 tarih ve E:2024/77, K:2024/89 sayılı kararıyla itiraz konusu kuralın davada uygulanamaz nitelikte olduğundan bahisle Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle başvurunun reddine karar vermiştir. Diğer bir anlatımla, itiraz konusu kuralda bilirkişi hususunun bulunmadığı, ilk derece mahkemesi kararının yeni bilirkişi raporu alınması gereğini işaretleyerek kaldırılarak itiraz konusu kurala istinaden kesin olarak iade edilemeyeceği Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla sabittir. Ancak Anayasa Mahkemesi uygulanacak kural sorununa takılarak başvurunun esasını incelememiştir. İlk derece mahkemesi zaten Anayasa Mahkemesi gibi düşünmektedir, ancak başvurabileceği hukuki bir yol bulunmamaktadır. Nitekim, yapılan UYAP sorgulamasında Van 2. İdare Mahkemesinin 07/10/2024 tarih ve E:2024/75 sayılı kararıyla Bölge İdare Mahkemesinin kararı doğrultusunda yeniden bilirkişi incelemesi yapılmasına karar verildiği görülmüştür. Anayasa Mahkemesinin uyuşmazlıkta uygulanacak kural olarak dahi görmediği bir kural (nitekim kuralın muhtemel yorumlarından biri olarak görülseydi uygulanacak kural sorununa takılınmaması gerekirdi. Bu demek oluyor ki, Anayasa Mahkemesi söz konusu hususu (bilirkişi meselesini) kuralın muhtemel yorumlarından biri olarak dahi görmemiştir) ilk derece mahkemesince başvurulacak bir yol olmadığından yargılamanın usulünü şekillendirmiştir. Burada önemle vurgulamak gerekir ki itiraz konusu kural eldeki dosyada (ve benzer birçok dosyada) "uygulanacak" değil "uygulanmış" kuraldır. Nitekim, işbu somut norm denetimi başvurusunun temel dayanağı tam da kuralın "uygulanacak kural" olmadığına ileri sürülebileceği bir itiraz mekanizmasına usul hukuku içinde yer verilmemiş olmasının sorun olarak görülmesidir. Böyle bir mekanizmanın yokluğu, kuralın uygulanmasında içtihat mahkemesinin devreye girmesini engelleyerek kuralın belirginleşmesini ve ülke sathında aynı şekilde uygulanır hale gelmesini engellemektedir.

Öte yandan belirtmek gerekir ki; malumları olduğu üzere, 2577 sayılı Kanunun 45/6 maddesi Anayasa Mahkemesinin 27/03/2025 tarih ve E.2024/189, K.2025/83 sayılı kararıyla "istinaf başvurusunun kısmen veya tümünden kabulü hali" yönünden iptal edilmiştir. Bölge İdare Mahkemelerinin 45/4 ve 45/5'i birlikte yorumlayarak ortaya çıkardıkları söz konusu pratiğin Anayasa Mahkemesi'nin yukarıdaki kararını aşındıran bir yönü de bulunmaktadır. Örneğin, eldeki uyuşmazlıkta mahkememizce işin esası hakkında denetim yapılarak işlem şekil yönünden iptal edilmiştir. Bu açıkça davacının lehinedir. Bölge İdare Mahkemesi ise oy çokluğuyla bu kararı kaldırarak yeniden bir değerlendirme yapmak üzere dosyayı mahkememize iade etmiş, davacının lehine olan durumu sonlandırmıştır. Esasen Bölge İdare Mahkemesince uyuşmazlığa konu işlemin şekil yönünden iptal edilemeyeceği kabul edilmek suretiyle istinaf başvurusu kabul edilmiş durumdadır. İstinaf başvurusunun kabul edildiği hallerde Bölge İdare Mahkemesi kararının temyize tabi olacağı Anayasa Mahkemesinin mezkur kararı ile sabitken, Bölge İdare Mahkemesi "yeniden" ibaresine itiraz edilen anlamı yüklemiş ve itiraz konusu m.45/5'e istinaden dosyayı kesin olarak iade etmiştir. Böylelikle davacının lehine olan bir kararı ortadan kaldıran karara karşı "hükümün denetlenmesini talep etme hakkına" ölçüsüz müdahalede bulunulmuştur. Kişilerin anayasal haklarına yapılan bu türden müdahalelerin yargı sistematığı içinde düzeltilebilmesi hukuk devleti ilkesi ve adil yargılanma hakkının gereğidir. Ancak her ne kadar sorunu görseler de, Bölge İdare Mahkemelerinin anılan kararları kesin olduğu için idare mahkemeleri tarafından bir itiraz mekanizması işletilememektedir. Bu sorun sadece işlemin şekil unsurundan iptali halinde değil yetki, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden iptali halinde de ortaya çıkmakta, karar kaldırılarak dosya

ilk derece mahkemesine iade edildiği için Anayasa Mahkemesinin mezkur kararı gereğince tanınması gerekli olan temyiz mahkemesine gitme hakkı ortadan kaldırılmaktadır.

Sorunun kaynağı, kanunda Bölge İdare Mahkemelerinin itiraz konusu m.45/5'i yanlış yorumlamaları ihtimalinin öngörülmemiş olmasıdır. Yargı yolu içindeki derecelerden birinin usul hukukuna ilişkin meseleleri yorumlamakta tek yetkili yer haline gelmesinin, söz konusu usul hükümlerinin yorumuna ilişkin hükmün denetlenmesi hakkını ihlal edeceği ortadadır. Mutlak yorum yetkisinin Bölge İdare Mahkemesinde olması, Anayasa Mahkemesince verilmiş kararları işlevsizleştirebilmekte, bireylerin hükmün denetlenmesini talep etme haklarını ihlal edebilmekte, yargılamaların uzamasına sebebiyet verebilmektedir.

Açıklanan nedenlerle kural Anayasa'nın 2., 36. ve 141. maddelerine aykırıdır.

KARAR:

Yukarıda izah edilen nedenlerle, Anayasa'nın 2., 36. ve 141. maddelerine aykırı olduğu kanısına ulaşılan 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45. maddesinin 4. fıkrasında yer alan "yeniden" ibaresinin ve aynı maddenin 5. fıkrasının iptali için itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanunun 40. maddesinin birinci fıkrası uyarınca dava dosyasının onaylı örneği ile işbu kararın aslının dizi listesine bağlanarak Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine, Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda vereceği karara kadar ve en çok 5 ay süreyle davanın geri bırakılmasına, bu süre içerisinde Anayasa Mahkemesi'nce bir karar verilmemesi halinde, mevcut mevzuat hükümleri ile dosyadaki bilgi ve belgelere göre davanın görülmesine, kararın bir örneğinin taraflara tebliğine, 28/11/2025 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.”